

Dafne Schippers op de Olympische Spelen in Rio – 2016

Hardloopster Dafne Schippers probeerde op de Olympische Spelen van 2016 medailles te halen op de 100 meter sprint en op de 200 meter sprint. Die laatste afstand was haar favoriete onderdeel. Ze dacht zelf dat ze daar een gouden medaille kon halen.

Dafne was niet de enige die dat dacht. De verwachtingen waren hoog. Veel mensen hoopten dat Nederland voor het eerst sinds 24 jaar (sinds 1992) weer een atletiek-medaille zou halen. En dan het liefst een gouden medaille.

Hoe kwam het dat mensen dachten dat Dafne dit kon?

- Dafne presteerde de jaren voor de Olympische Spelen heel erg goed. Ze had besloten zich te specialiseren in de sprint en andere atletiek-onderdelen te laten zitten. Dat bleek een goede keuze. Ze werd er steeds beter in om korte afstanden te rennen. Bij bijna alle wedstrijden werd ze eerste of tweede.
- Op het Wereldkampioenschap Atletiek, het jaar voor de Olympische Spelen, had ze goud gehaald op de 200 meter en zilver op de 100 meter.
- Haar grootste concurrent was Elaine Thompson uit Jamaica. Die won bij het WK de 100 meter sprint, maar op de 200 meter sprint had Dafne van haar gewonnen.
- Op de 200 meter sprint had Dafne vaker van Thompson gewonnen.
- Dafne Schippers presteerde vaak nog iets beter dan normaal bij belangrijke wedstrijden. Dus iedereen dacht dat ze op de Olympische Spelen wel een persoonlijk record zou lopen.

Waarom was Dafne zo teleurgesteld?

- Op de 100 meter sprint haalde ze geen medaille. Ze werd 'maar' vijfde. Dat kwam door een liesblessure. Daardoor kon ze niet zo snel starten als normaal.
- De liesblessure leek voorbij toen een paar dagen later de finale van de 200 meter sprint begon.
- Op de 200 meter sprint liep Dafne wel haar snelste tijd van het seizoen: 21,88 seconden. Maar Elaine Thompson liep óók haar snelste tijd van het seizoen: 21,78 seconden. Daarmee was ze eentiende seconde sneller dan Dafne Schippers en won ze goud.
- Dafne zelf zei meteen na de race: "Ik voelde mezelf steeds dichterbij komen. Maar toen ging ik ook stuk. Vorig jaar op het WK hield ik het wel vol en nu net niet. Ik was niet sterk genoeg."

Wat Dafne achteraf zegt op haar website:

<http://www.dafnelikes.com/2016/12/5-meest-memorabele-momenten-2016/>

1. Zilver In Rio

Heel 2016 stond toch vooral in het teken van één evenement: de Olympische Spelen in Rio de Janeiro. De verwachtingen van zowel mezelf als van het Nederlandse publiek waren enorm hoog gespannen voor dit toernooi. Ik kan normaal gesproken goed tegen deze druk maar nu voelde ik wel extra dat alle hoop op mij gevestigd was. Helaas verliep het toernooi anders dan ik had gehoopt: een 5e plek op de 100 meter en 2e op mijn favoriete nummer de 200 meter. Met daarbij een vervelende liesblessure die roet in het eten gooide. Tweede worden op mijn afstand, net achter Elaine Thompson, werd me net te veel. Nadat ik over de finishlijn kwam en Elaine Thompson had gefeliciteerd, kwam alle frustratie er op dat moment even uit. Spijt heb ik er niet van, zo zit ik nou eenmaal in elkaar. Ik kwam voor het goud en nam met minder geen genoegen. Ik heb een hekel aan verliezen, wil altijd de beste zijn en dat was niet gelukt. Het was onder omstandigheden een goede maar niet de perfecte race die ik had gehoopt. Gelukkig kan ik er nu een paar maanden later wel op een andere manier naar kijken. 100% tevreden zal ik nooit zijn met deze 2e plek maar ik beseft wel dat zo'n zilveren medaille op een mondiale sport wel heel uniek is!